

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 16. september 2004

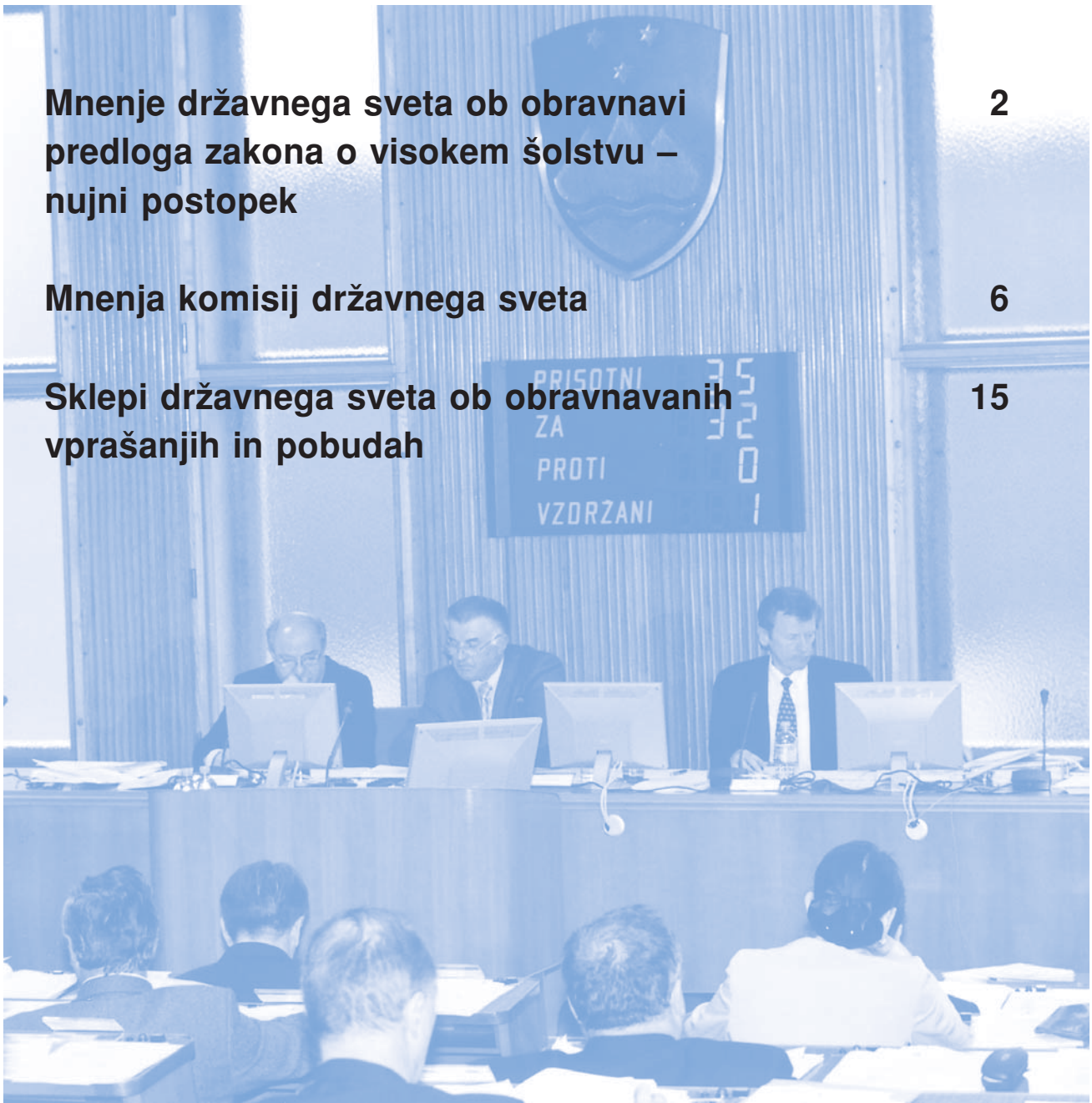
Letnik XII

Št. 9

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o visokem šolstvu – nujni postopek 2

Mnenja komisij državnega sveta 6

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanjih in pobudah 15

Druga alineja 97. člena Ustave Republike Slovenije – državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu - nujni postopek EPA 1222-III

Državni svet Republike Slovenije je na 22. seji, dne 12. 5. 2004, ob obravnavi predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu (ZViS-D) - nujni postopek, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije, sprejel

SKLEP

da na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) da Državnemu zboru Republike Slovenije naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu (ZViS-D) - nujni postopek

Državni svet meni, da bi rešitve v predlagani noveli zakona o visokem šolstvu zaradi uresničevanja ciljev, določenih z bolonjsko deklaracijo, morale slediti zvišanju kvalitete visokošolskega študija oziroma povečanju znanja diplomantov na vseh stopnjah visokošolskega študija. Zaradi daljnosežnih posledic reforme visokega šolstva in pomanjkanja nekaterih primerljivih analiz, odločitev o spremembi zakonodajnega postopka iz rednega v nujnega ni primerna.

Državni svet je v razpravi o predlogu novele ugotovil, da opredeljene vsebinske razlike med visokošolskimi, univerzitetnimi, magistrskimi in doktorskimi študijskimi programi niso ustrezno upoštevane, tako pri vstopnih pogojih v študijske programe prve stopnje (razlike med vstopnimi pogoji v visokošolske strokovne in univerzitetne programe) kot tudi pri opredeljevanju razmerij med dosedanjimi in novimi stopnjami izobrazbe. V primeru, da se bodo te rešitve v noveli ohranile, se postavlja vprašanje smiselnosti ohranjanja različnih oblik zaključnih izpitov oziroma mature v srednješolskih programih.

Posebej je državni svet izpostavil vprašanje končne določbe 51. člena predlagane novele, s katero je predlagana prevedba že pridobljene visokošolske izobrazbe po dosedanjih programih v "ustrezno", ki bo pridobljena po novih programih iz novele in menila, da je predlagano izenačevanje nedopustno, saj retroaktivni odvzem že pridobljenih pravic ni sprejemljiv. To pomeni tako v nacionalnem kot v mednarodnem okviru razvrstitev dosedanjih študijskih programov in na njih dosežene izobrazbe in ima za posledico poslabšanje položaja dosedanjih slovenskih diplomantov v primerjavi z evropskimi.

V razpravi je državni svet izpostavil vprašanje sodnega varstva pravic visokošolskih učiteljev (59. člen), ki sicer ni spremenjen v predlagani noveli. V razpravi je državni svet opozoril, da je zaradi vedno večjega števila upravnih sporov zoper postopke izvolitve v nazive visokošolskih učiteljev nujno določiti, da je v postopku habilitacije ocena kandidatove kakovosti izraz avtonomije stroke in s tem univerze in jo je treba izrecno izvzeti iz sodnega odločanja. V tem primeru bi se besedilo drugega odstavka navedenega člena glasilo "V upravnem sporu iz prvega odstavka sodišče ne more presojati o ocenjevanju kakovosti kandidatov v postopku izvolitve".

V razpravi je državni svet poudaril, da je nosilec kvalitetnega poučevanja na univerzah na eni strani profesor z avtoriteto, ki ima tudi mednarodne reference in na drugi strani prizadeven študent. Zagovor doktorata naj pogojuje vsaj ena SCI objava ali predstavitev v mednarodnem prostoru, katere prvi avtor je doktorant. Tako bi postopoma dosegli razvoj v bolj raziskovalno univerzo, ki bo mednarodno primerljiva.

Državni svet se je seznanil s pripombami Univerze v Ljubljani, Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije, Študentskega sveta Univerze v Mariboru, Univerze na Primorskem in državnega svetnika prof. dr. Alojza Križmana.

Državni svet je po razpravi sprejel naslednje **konkretne pripombe**:

K 2. členu:

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"Na koncu druge alineje tretjega odstavka 8. člena se črta vejica in doda besedilo "ali so vpisani tuji študenti."

Obrazložitev:

Državni svet meni, da sedanji 2. člen predloga zakona pomeni premalo fleksibilnosti, kar zadeva internacionalizacijo Univerze v Mariboru. Predlog v tej zastavljeni obliki zožuje manevrski prostor univerz za vključevanje v evropski prostor in oži možnost pridobivanja tujih študentov. Državni svet tako predlaga, da se dikcija predloga člena spremeni in se tako omogoči univerzam v Sloveniji večja odprtost, večja raznolikost študijskih programov in tako postopno odpiranje v evropski prostor.

K 3. členu:

1. V prvem odstavku 14. člena se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

"- zagotovljene dve tretjine visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, potrebnih za izvedbo programa, ki so v rednem delovnem razmerju".

Obrazložitev:

Razlog za zahtevo zaposlenih s polnim delovnim časom na posameznem visokošolskem zavodu je v tem, ker je važno, da imamo za njihovo ustanovitev lastni kader vsaj dveh tretjin.

2. V prvem odstavku 14. člena se doda nova peta alineja, ki se glasi:

"- zagotovljena ustreznost knjižnična informacijska dejavnost za izvedbo programa."

Obrazložitev:

Knjižnice so pomembna infrastruktura, brez katere si ni mogoče predstavljati uspešnega študija in raziskovalnega dela. Navedeni predlogi sprememb izhajajo predvsem iz različnega statusa visokošolskih oziroma univerzitetnih knjižnic in iz dejstva, da je celotno področje knjižničarstva urejeno s posebno zakonodajo.

3. V zadnjem stavku drugega odstavka 14. člena se črta beseda "najmanj".

Obrazložitev:

S tem, da v 2. odstavku 14. člena črtamo besedo "najmanj", namreč preprečimo, da bi lahko visoka strokovna šola začela izvajati tudi višješolski študij.

4. Za drugim odstavkom se doda nov odstavek, ki se glasi:

"Izobraževanje na 3. stopnji lahko izvaja tisti visokošolski zavod, ki ima organizirano tudi izobraževanje na 1. in 2. stopnji; izobraževanje na 2. stopnji pa tisti zavod, ki ima organizirano tudi izobraževanje na 1. stopnji."

Dosedanji 3., 4. in 5. odstavek postanejo 4., 5. in 6.

Obrazložitev:

Namen predlagane spremembe je zagotoviti mobilnost študentov znotraj visokošolskih zavodov in hkrati zagotavljanje kakovosti pedagoškega dela

K 4. členu:

1. V tretjem odstavku 16. člena se doda nova tretja alineja, ki se glasi:

"- zagotovljene dve tretjine visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, potrebnih za izvedbo študijskega programa, ki so v rednem delovnem razmerju".

Dosedanja tretja alineja postane četrta.

Obrazložitev:

Razlog za zahtevo zaposlenih s polnim delovnim časom na posameznem visokošolskem zavodu je v tem, ker je važno, da imamo za opravljanje njihove dejavnosti lastni kader vsaj dveh tretjin.

2. V tretjem odstavku 16. člena se doda peta alineja, ki se glasi:

"- zagotovljeno knjižnično informacijsko infrastrukturo, potrebno za izvedbo programa."

Obrazložitev:

Knjižnice so pomembna infrastruktura, brez katere si ni mogoče predstavljati uspešnega študija in raziskovalnega dela. Navedeni predlogi sprememb izhajajo predvsem iz različnega statusa visokošolskih oziroma univerzitetnih knjižnic in iz dejstva, da je celotno področje knjižničarstva urejeno s posebno zakonodajo.

3. V četrtem odstavku 16. člena se za prvim doda nov stavek, ki se glasi:

"Zagotavljanje in izvajanje pogojev za opravljanje knjižnične informacijske dejavnosti se preverja na osnovi predpisov s področja knjižničarstva."

Obrazložitev:

Knjižnice so pomembna infrastruktura, brez katere si ni mogoče predstavljati uspešnega študija in raziskovalnega dela. Navedeni predlogi sprememb izhajajo predvsem iz različnega statusa

visokošolskih oziroma univerzitetnih knjižnic in iz dejstva, da je celotno področje knjižničarstva urejeno s posebno zakonodajo.

K 7. členu:

1. Drugi stavek drugega odstavka 23. člena se spremeni tako, da glasi:

"Volilno pravico imajo tudi študentje, in sicer eno petino od glasov vseh visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, ki so s polnim delovnim časom zaposleni na posamezni članici univerze."

Obrazložitev:

S tem, da lahko volijo le delavci, ki so zaposleni s polnim delovnim časom na posameznem visokošolskem zavodu, se lahko zagotovi enakopravno zastopanost delavcev in hkrati ustrezno zastopanost študentov. Volilno telo za volitve rektorja na posamezni članici je torej sestavljeno iz: vseh visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, ki so s polnim delovnim časom zaposleni na članici in eno petino študentov, ki študirajo na tej članici.

K 9. členu:

1.V drugem in tretjem odstavku 32. člena se za besedo "programu" dodajo besede: "za pridobitev izobrazbe".

Obrazložitev:

Besedi se doda zaradi jasnosti.

2. Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

"Študijski programi za izpopolnjevanje postanejo javno veljavni, ko jih na predlog senata članice, sprejme senat univerze, ki jih javno objavi najkasneje do razpisa za vpis. Študijski programi izpopolnjevanja se pošljejo v vednost Svetu Republike Slovenije za visoko šolstvo."

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

Obrazložitev:

Ker gre pri programih za izpopolnjevanje za seznanjanje z najnovejšimi dosežki na posameznem znanstvenem oziroma strokovnem področju in ker udeležba ne prinaša stopnje izobrazbe, bi bil postopek prek Sveta RS za visoko šolstvo preveč zamuden in bi pogosto onemogočil izvedbo programa (posebej takrat, ko bi na njem sodelovali tuji strokovnjaki).

K 10. členu:

Tretji odstavek 32.a člena se spremeni tako, da se glasi:

"Diploma in Priloga k diplomu v slovenščini sta brezplačni."

Obrazložitev:

Prevod diplome in priloge k diplomu pa niso brezplačni zaradi večjih stroškov izvoda v tujem jeziku.

K 12. členu:

V 33.b členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"V primeru, da Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo sprejme skupne študijske programe, je potrebno za izvedbo teh zagotoviti javna sredstva."

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

Obrazložitev:

Če jih Svet RS za visoko šolstvo sprejme, je treba vedeti, da bo to povzročilo dodatne stroške, ki jih je treba zagotoviti iz javnih sredstev.

K 13. členu:

1. V drugem odstavku 34. člena se besedilo "izvaja študijske programe za pridobitev visoke strokovne izobrazbe" nadomesti z naslednjim besedilom: "izvaja visokošolske strokovne študijske programe".

Obrazložitev:

Pojem visoka strokovna izobrazba v bolonjski terminologiji ne obstaja več – glej 11. člen.

2. V 34. členu se v drugem odstavku drugi stavek črta.

Obrazložitev:

S tem besedilom bi dali visokim strokovnim šolam možnost izvedbe magisterija, s čimer se državni svet ne strinja.

K 14. členu:

1. V tretjem odstavku 35. člena se doda nov zadnji stavek, ki se glasi:

"Organizirane oblike doktorskega študija obsegajo najmanj 60 kreditnih točk."

Obrazložitev:

Glede na to, da je doktorska stopnja edina stopnja, ki po novem ostaja znanstvena, je potrebno opredeliti minimalen delež doktorskega programa, ki mora zajemati znanstvene (teoretske in metodološke) vsebine in se mora izvajati v organiziranih oblikah.

K 16. členu:

V spremenjenem 36. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

"Magistrski študijski programi se lahko izvajajo tudi brez stopenj (enovit program), če obsegajo skupno minimalno 300 kreditnih točk".

Obrazložitev:

Nekateri univerzitetni programi zahtevajo enovit proces univerzitetnega izobraževanja.

K 18. členu:

1. V 38. a členu se druga alineja spremeni tako, da glasi:

"- študijski program prve stopnje z drugih strokovnih področij oziroma visokošolski strokovni program prve stopnje, če je pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za nadaljevanje študija; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk, kandidat pa jih lahko opravi med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program."

Obrazložitev:

S to spremembo dajemo možnost prehoda z visokošolskega strokovnega študijskega programa na magistrski študijski program.

2. V tretjem in šestem odstavku 38.a člena se črtajo besede "ali ustrezne delovne izkušnje."

Obrazložitev:

Državni svet meni, da je besedilo neustrezno.

3. V četrtem odstavku 38.a člena se črta tretja alineja.

Obrazložitev:

Črtanje teh pogojev je potrebno zaradi dileme, da bi ustrezno strokovno področje in vidni uspehi pri strokovnem delu ne bili primeren pogoj za vpis v doktorski študijski program.

4. V četrtem odstavku 38. a člena se doda nova tretja alineja, ki glasi:

"- triletni univerzitetni program prve stopnje in eno leto dvoletnega magistrskega študija ob izkazovanju nadpovprečnega študijskega uspeha, vidnih uspehov pri znanstvenem ali strokovnem delu. "

Obrazložitev:

Predlagano besedilo bi bolje prikazalo vpisne pogoje za doktorski študij (neposredni prehod).

K 28. členu:

1. Tretji odstavek 50. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Predsednika in največ 15 članov imenuje Vlada Republike Slovenije, od tega 7 izmed visokošolskih učiteljev in znanstvenih delavcev, ki jih predlagajo visokošolski zavodi, 3 predstavnike gospodarstva in negospodarstva, ki jih predlagajo zbornice in druga združenja delodajalcev, 3 predstavnike študentov in 2 predstavnika Vlade Republike Slovenije."

Obrazložitev:

Državni svet predlaga, da se ustrezno spremeni dikcija tretjega odstavka 50. člena tako, da se omogoči tudi predstavnikom Študentskih svetov Univerz sodelovanje pri delu Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo in tako za ta zelo pomemben organ neposredno pridobivanje informacij s strani študentov o študijski problematiki. Državni svet meni, da je za predstavnika pokrajin oz. regij še prezgodaj.

2. V četrtem odstavku 50. člena se besedi "tri leta" nadomestita z besedama "dve leti".

Obrazložitev:

Študenti prvega in drugega letnika še ne poznajo tako študentske problematike, tako da se večino predstavnikov imenuje iz višjih letnikov. V skladu z dosedanjo državni svet predlaga, da se skozi celotno besedilo predloga zakona poenotijo mandati predstavnikov študentov na dve leti.

K 31. členu:

1. Zadnji stavek tretjega odstavka 51.d člena (Svet za evalvacijo visokega šolstva) se spremeni tako, da se glasi:

"Trije predstavniki študentov visokošolskih zavodov in študentov višjih strokovnih šol se imenujejo tako, da enega imenuje Študentska organizacija Slovenije, dva predstavnika pa imenuje Študentski svet Univerz."

Obrazložitev:

Državni svet predlaga, da se ustrezno spremeni dikcija 31. člena tako, da se omogoči tudi predstavnikom Študentskih svetov Univerz

sodelovanje pri delu Sveta za evalvacijo visokega šolstva in tako za ta zelo pomemben organ neposredno pridobivanje informacij s strani študentov o študijski problematiki.

2. Na koncu spremenjenega zadnjega stavka tretjega odstavka 51.d člena (Svet za evalvacijo visokega šolstva) se doda naslednje besedilo:

“in drugi predstojniki visokošolskih zavodov, ki opravljajo vsebinsko enake naloge.”

Obrazložitev:

Predlog novega 51.d člena (Svet za evalvacijo visokega šolstva) v tretjem odstavku določa, da v Svet za evalvacijo visokega šolstva ne smejo biti imenovani rektorji in prorektorji univerz, dekani, prodekani in direktorji članic univerz oz. samostojnih visokošolskih zavodov ter ravnatelji oz. direktorji višjih strokovnih šol.

Glede na navedeno državni svet predlaga, da se pri onemogočanju članstva v svetu za evalvacijo visokega šolstva uporabi funkcionalni princip prepovedi zastopanosti posameznih najvišjih strokovnih organov univerz, članic univerze in samostojnih visokošolskih zavodov, ki bo zajel vse našete najvišje strokovne vodje. Državni svet meni, da predlagana rešitev to preprečuje.

K 33. členu:

1. Dopolnjeno besedilo drugega odstavka 55. člena se črta.

Obrazložitev:

Določilo je nesmiselno in nepotrebno, saj se prva alineja 55. člena glasi: “V naziv visokošolskega učitelja je lahko izvoljen, kdor ima doktorat znanosti in preverjene pedagoške sposobnosti”.

To seveda velja tudi za znanstvene delavce in je zato predlagana dopolnitev povsem odveč in vnaša v besedilo novele zmedo.

2. Četrty odstavek 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

“V naziv predavatelja ali lektorja je izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje.”

Obrazložitev:

Črta se besedilo “in ima preverjene pedagoške sposobnosti”, ker se predpostavlja, da je dovolj, če je končal študijskih program druge stopnje.

3. Šesti odstavek 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

“V naziv visokošolskega sodelavca je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje.”

Obrazložitev:

Državni svet meni, da je študijski program prve stopnje premalo.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 51. členu:

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Izobrazba, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe in po študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe, ki obsegajo 180 do 240 KT, ustreza izobrazbi I. stopnje iz tega zakona. Izobrazba, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe, ki obsegajo najmanj 300 KT, ustreza izobrazbi II. stopnje iz tega zakona. Kreditno ovrednotenje dosedanjih študijskih programov opravi Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo na predlog Univerze oz. samostojnega visokošolskega zavoda.”

Obrazložitev:

Državni svet meni, da prvi odstavek tega člena izenačuje na eni strani izobrazbo, doseženo na študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe in univerzitetno izobrazbo, saj obe opredeljuje kot ekvivalentni prvi stopnji po bolonjskem procesu. Državni svet je ugotovil, da predvideva tudi enakovrednost dosedanjih univerzitetnih študijskih programov s prihodnjimi prvostopenjskimi študijskimi programi po bolonjskem vzoru. To pomeni, da bi bili diplomanti po dosedanjih študijskih programih, ki so morali vložiti v svoj študij več dela in so si pridobili tudi boljšo izobrazbo, na delu trga obravnavani enako in imeli iste pravice kot prihodnji diplomanti, ki bodo manj obremenjeni in bodo dosegli z nižjo izobrazbo ekvivalenten naslov. Nekatere druge države, npr. Nemčija, so uvedle povsem drugačne, ustrežnejše ekvivalence. Dosedanja univerzitetna diploma bi morala ustrezati doseženi drugi stopnji po bolonjskem vzoru. Zato po načelu enakega vrednotenja državni svet predlaga, da se dosedanja univerzitetni programi oziroma tisti programi, ki so obsegali najmanj 300 točk izenačijo oziroma ustrezajo programom II. stopnje. Ohranijo naj se že pridobljeni naslovi npr. mag. znanosti pred imenom, ki bi se tako razlikovali od novih npr. magister stroke za imenom. Istočasno s predlagano novelo bi bilo nujno sprejeti spremembe zakona, ki bi urejal naslove.

Državni svet je v razpravi o konkretnih pripombah opozoril predlagatelja:

- na 6. člen, ki v tretjem odstavku 22. člena uporablja izraz “predstavniki delodajalcev”, da ga zamenja npr. z izrazom “predstavniki gospodarstva”, ker je prvi izraz pri državni univerzi sporen,
- v 46. in 47. členu predlagani trimesečni rok, da univerze in visokošolski zavodi uskladijo svoje statute s predlagano novelo, ni realen, zato naj predlagatelj razmisli o bolj primernem času za uskladitve.
- v 50. členu v drugem odstavku naj predlagatelj preveri, ali je rok do izteka študijskega leta 2013 do 2014 primeren, ker predstavniki študentskega sveta v Mariboru predlagajo še podaljšanje tega roka.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik prof. dr. Jože Mencinger.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o uresničevanju načela enakega obravnavanja – nujni postopek EPA 1198

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem je na 19. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o uresničevanju načela enakega obravnavanja, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Po opravljeni splošni razpravi so člani komisije predlog zakona **podprli**.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodiščih – nujni postopek EPA 1213

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem je na 19. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodiščih, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

in odgovornost sodniškega poklica, ki bi morale biti bolj prisotno v zavesti sodstva.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je v splošni razpravi menila, da je zakon dobra podlaga, da bi se izboljšale razmere v sodstvu. Opozarja pa tudi na strokovnost

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o policiji – skrajšani postopek EPA 1220

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem je na 19. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o policiji, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Predlagatelj zakona je obrazložil bistvene sestavine predloga sprememb in dopolnitev, na katere člani komisije niso imeli pripomb.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje Komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o sodniški službi – skrajšani postopek EPA 1207

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem je na 19. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o sodniški službi, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

da v vseh primerih pripomorejo večkratne dodelitve sodnikov k večjemu reševanju sodnih zaostankov.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

V splošni razpravi so člani komisije opozorili, da bi se moralo paziti pri dodelitvah sodnikov tudi na visoko strokovnost in odgovornost v zvezi z reševanjem zadev, ki se na tak način rešujejo, saj ni nujno,

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – nujni postopek EPA 1233

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem je na 19. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Po opravljeni splošni razpravi so člani komisije predlog zakona **podprli**.

* * *

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o brezplačni pravni pomoči – nujni postopek EPA 1221

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem je na 19. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o brezplačni pravni pomoči, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

pomoči, da so denarna sredstva, ki jih predvideva zakon, premajhna za izvajanje zakona.

Komisija je predlog zakona soglasno **podprla**.

* * *

Komisija je v splošni razpravi opozorila na problem odprtega vprašanja financiranja pravne pomoči. Komisija meni, da lahko opošteva dosedanje izkušnje na področju financiranja pravne

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah energetskega zakona – nujni postopek EPA 1196

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 23. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah energetskega zakona, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

gospodarskih javnih služb in cene ne vključujejo električne energije in zemeljskega plina za upravičene odjemalce, ki so določene s pravilniki oziroma tarifnim sistemi.

Komisija opozarja na opredelitev pojma gospodinjski odjemalec v 1. členu predloga zakona, saj izključuje primere, ko odjemalec, ki kupuje električno ali drugo energijo za lastno domačo uporabo, opravlja tudi gospodarske ali poklicne dejavnosti. Postavlja se vprašanje, kam spadajo tisti odjemalci, ki kupujejo električno energijo ali drugo energijo za lastno domačo uporabo, hkrati pa uporabljajo isti priključek za opravljanje gospodarske ali poklicne dejavnosti. Zato komisija predlaga, da se ponovno preuči pojem gospodinjskega odjemalca in odpravi nejasnost ter ugotovijo tudi posledice z vidika pravic in obveznosti tistih odjemalcev, ki kupujejo električno energijo ali drugo energijo za lastno domačo oskrbo in za potrebe opravljanja gospodarske ali poklicne dejavnosti (v istem objektu živi in opravlja dejavnost).

Komisija opozarja na 42. člen predloga zakona, ki uvaja pravno podlago za izvajanje razlastitvenih postopkov na nepremičninah, kadar ne gre za gradnjo objektov javne infrastrukture, ampak za objekte strateškega pomena (npr. elektrarne). Postavlja se vprašanje, v kakšnem obsegu lahko določimo javni interes za uvajanje pravne podlage za razlastitev ali omejitev lastninske pravice za gradnjo in prevzem objektov ali zemljišč za potrebe, kot jih opredeljuje ta določba in to kot izjemo oziroma prisilno obliko prometa z zasebno lastnino. Prav tako se v tem primeru postavlja vprašanje, ali je mogoče izkazati obstoj javnega interesa z uvajanjem razlastitvenih postopkov.

V zvezi z opredelitvijo pojmov tarifni in upravičeni odjemalec komisija opozarja na primer kmetov, saj zakon ne odgovarja na vprašanje, ali so kmetje, ki opravljajo kmetijsko dejavnost kot poklicno dejavnost, upravičeni odjemalci, ki bodo lahko s 1. 7. 2004 prosto izbirali dobavitelja po določbah tega zakona.

Po mnenju komisije je predlagana rešitev v prvem odstavku 80. člena predloga zakona, da mora imeti izvajalec obvezne republiške gospodarske javne službe, ki prenaša več kot 75 % zemeljskega plina, porabljene v Republiki Sloveniji, za izvajanje obvezne republiške gospodarske javne službe v svoji lasti infrastrukturo, prilagojeno dejanskemu stanju. S sprejetjem take rešitve lahko onemogočimo konkurenco v smislu, da drugega potencialnega izvajalca obvezne republiške gospodarske javne službe s tako opredeljenim pogojem že vnaprej izločimo oziroma onemogočimo. Komisiji se postavlja vprašanje, ali je določitev pogoja, da mora biti upravljavec omrežja hkrati tudi lastnik omrežja, edina možna rešitev za preprečitev utemeljenih pomislekov v zvezi z ustvarjanjem naravnega monopola in za popolno regulacijo cen sistemskih operaterjev. Komisija predlaga, da se preučijo tudi druge možnosti, s katerimi bi lahko preprečili izigravanje naravnih monopolov omrežij in s tem izogibanje popolni regulaciji.

Na podlagi prvega odstavka 34. člena predmetnega zakona morajo izvajalci gospodarskih javnih služb, ki jih določa ta zakon, med drugim v javnem interesu izvajati zagotavljanje razumne cene dobavljene energije oziroma storitev. Po mnenju komisije je razumna cena premalo definirana in neprimerna, primerneje bi bilo določiti »javno sprejeta« cena. Komisija ob tem še ugotavlja, da niti ni potrebe, da se to zapiše v tej določbi, saj se ta člen nanaša na izvajalca

Komisija opozarja, da je predlagani datum 1. 5. 2004 za uveljavitev zakona nerealen. Iz uvoda zakonskega predloga izhaja, da je največ sprememb in dopolnitev nujnih zaradi prevzema pravnega reda EU v slovensko zakonodajo, in sicer dveh direktiv, ki urejata pravila za delovanje trga z električno energijo oziroma zemeljskim plinom. Slovenija bo morala kot država članica EU izpolniti te zahteve do 1. 7. 2004 in ne do 1. 5. 2004, zato komisija predlaga, da se v 89. členu datum "1. 5. 2004" nadomesti s "1. 7. 2004". S tem bi se tudi omogočila izvedba vrste potrebnih priprav na prilagoditev podzakonskih aktov in pripravo novih podzakonskih aktov. Za zainteresirane nove

udeležence trga, ki želijo vstopiti na slovenski trg, bo položaj mogoče res manj jasen, vendar je to mogoče odpraviti z ustreznimi pojasnili in tolmačenji, s primerno preglednim postopkom sprejemanja podzakonskih aktov pa se bo doseglo, da je položaj sprejemljiv tudi do sprejetja ustreznih podzakonskih aktov.

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti – nujni postopek EPA 1232

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 23. seji, dne 7. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija na predlog zakona ni imela pripomb, daje pa pobudo, da se ponovno preuči termin sevalna dejavnost in poišče ustrežnejši pojem.

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov - nujni postopek EPA 1229

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 17. seji, dne 14. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlaga črtanje 6. točke 12. člena, saj meni, da je v interesu varovanja slovenskih potrošnikov pred predvsem tujimi ponudniki, da se predlagano besedilo črta.

Komisija meni, da se s predlogom zakona ustrezno zagotavlja varstvo potrošnikov in slovenskega jezika.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o davčnem postopku - nujni postopek EPA 1244

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 17. seji, dne 14. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o davčnem postopku, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

(Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije in Gospodarska zbornica Slovenije), vendar pa je iz obeh zborničnih zakonov jasno razvidno, da gre za obvezno članstvo in da ima članarina značaj javne dajatve. To pomeni, da oba zakona tudi predpostavljata smiselno enako izterjavo članarine kot za davke.

Komisija je bila seznanjena z amandmaji Gospodarske zbornice Slovenije k 2. in 79. členu ter amandmaji Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije k 2., 31., 79. in 134. členu., in sicer:

K 31. členu:

K 2. členu:

V šestem odstavku se za vejico črta besedilo "če je z zakonom o njihovi uvedbi tako določeno", tako da se šesti odstavek glasi:

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

"Določbe, ki se nanašajo na pobiranje davka, se smiselno uporabljajo tudi za pobiranje članskih prispevkov zbornicam z obveznim članstvom."

"Prejšnji odstavek ne velja v primerih pobiranja članskih prispevkov zbornic. Zbornice same določajo znesek iz prejšnjega odstavka tega člena."

Obrazložitev:

Dikcija, kot je določena v 2. členu, bi lahko pomenila izključitev uporabe tega zakona pri pobiranju zborničnega prispevka tistih zbornic, ki tega izrecno nimajo določenega v svojih področnih zakonih

Obrazložitev:

Dikcija, kot je določena v prvotnem predlogu zakona o davčnem postopku, onemogoča zaračunavanje zamudnih obresti v zneskih, ki so nižji od 2.500 tolarjev. Ker se zbornični prispevki odmerjajo v relativno nizkih zneskih, bi takšna ureditev preprečevala zaračunavanje zamudnih obresti v številnih primerih, kar bi upravičencem povzročilo znatno škodo.

K 79. členu:

Doda naj se nov deseti odstavek, ki se glasi:

“Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu tudi drugim državnim organom in nosilcem javnih pooblastil za izvajanje upravnih nalog iz njihove pristojnosti ter zbornicam z obveznim članstvom v zvezi s postopkom izterjave članskega prispevka.”

Obrazložitev:

Dikcija 79. člena ne določa razkritja podatkov nosilcem javnih pooblastil, med katerimi so tudi zbornice, ki podatke o posameznih davčnih zavezancih nujno potrebujejo pri izvajanju javnih pooblastil, ki jim jih nalaga zakon.

K 134. členu:

Doda se nov odstavek, ki se glasi:

“Prejšnji odstavek ne velja v primerih izterjave članskih prispevkov

zbornic. Zbornice same določajo znesek iz prejšnjega odstavka tega člena.”

Obrazložitev:

Dikcija, kot je določena v prvotnem predlogu zakona o davčnem postopku, onemogoča zaračunavanje zamudnih obresti v zneskih, ki so nižji od 2.500 tolarjev. Ker se zbornični prispevki odmerjajo v relativno nizkih zneskih, bi takšna ureditev preprečevala zaračunavanje zamudnih obresti v številnih primerih, kar bi upravičencem povzročilo znatno škodo (npr. z zakonom določen pavšalni znesek zborničnega prispevka Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije znaša 2.000 tolarjev, onemogočanje izterjave teh zneskov pa bi znatno zmanjšalo njena sredstva, s čimer bi bilo ogroženo izvajanje nalog, ki jih ima po zakonu).

Komisija amandmajev oz. pripomb **ni podprla**, saj meni, da izterjava članarin ni nujno predmet zakona o davčnem postopku, podatki o davčnih zavezancih pa naj ostanejo domena davčnega urada.

* * *

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2004 EPA 1230-III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 24. seji, dne 20. 4. 2004, obravnavala predlog letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2004, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v soglasje predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija ugotavlja, da je Vlada Republike Slovenije letni plan razvoja in obnavljanja avtocest predložila Državnemu zboru Republike Slovenije v soglasje na podlagi 3. a člena zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 126/03), medtem ko je bila dosedanja praksa, da je na podlagi drugega odstavka 24. člena zakona o javnih cestah (Ur. l. RS, št. 29/97 in 126/03) letni plan razvoja in vzdrževanja avtocest sprejemal državni zbor, ker so se sredstva za razvoj in vzdrževanje določenih državnih cest zagotavljala s posebnim zakonom. Komisija opozarja, da predloženi letni plan temelji na posebnem zakonu, in sicer zakonu o zagotovitvi namenskih sredstev za graditev državnih cest, določenih v nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, s katerim se zagotavljajo finančna sredstva za financiranje nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji. Komisija zato predlaga, da se preveri usklajenost obeh pravnih podlag in razjasni, kdo sprejema letni plan.

Komisija v povezavi s pobudo državnega sveta Ministrstvu za promet, da se do sprejetja nacionalnega programa izgradnje državnih cest ustavijo vse aktivnosti v zvezi z izgradnjo dodatnih cestninskih postaj Ivančna Gorica, Vodice in Vogrsko, ki so opredeljene v resoluciji o nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, opozarja na zaključevanje gradnje nekaterih dodatnih cestninskih postaj (točka 1.3. 6. Gradnja dodatnih cestninskih postaj). Komisija sicer ugotavlja, da so trenutno ustavljene vse aktivnosti v zvezi z izgradnjo omenjenih cestninskih postaj, vendar zaradi usklajevanja različnih tolmačenj zakona o graditvi objektov in podzakonskega akta s strani Ministrstva za promet in Ministrstva za okolje, prostor in energijo. V primeru nadaljevanja z aktivnostmi za dograjevanje cestninskega sistema se bo po mnenju komisije nadaljevalo z uničevanjem vzporednega državnega cestnega omrežja, ker se bo promet preusmerjal iz avtocest na vzporedne državne ceste. Komisija ob tem še posebej opozarja na predvideno dodatno cestninsko postajo Ivančna Gorica, ki je specifičen primer, saj v primeru njene

izgradnje prebivalci ne bodo imeli možnosti uporabe vzporedne regionalne ceste brez plačevanja cestnine. Komisija poudarja, da je treba narediti vse, da se preprečijo morebitne škode na državnem cestnem omrežju, hkrati pa predlaga, da se ta točka dopolni tako, da bo zaključena gradnja dodatnih cestninskih postaj skladna z dogovori s prizadetimi lokalnimi skupnostmi.

Komisija ponovno poziva Ministrstvo za promet, da čimprej pristopi k vzpostavitvi zaprtega elektronskega cestninskega sistema, ki bo pravičen za vse uporabnike. Uvedba zaprtega sistema elektronskega cestninjenja je tehnološko in finančno zahteven projekt in zato ni smiselno sprejeti hitrih odločitev, vendar komisija ocenjuje, da je z vidika turističnega in gospodarskega razvoja uvedba takega sistema šele okoli 2013, kot je predvideno v ReNPIAC, problematična, še posebej ob dejstvu, da bo na pretežnem območju evropskih držav tak sistem uveden že v prihodnjih nekaj letih.

Komisija opozarja na tabelo 5 (primerjava plana 2004 z ReNPIA za leto 2004), saj se v letnem planu razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2004 predvideva večje zadolževanje (za okoli 10 milijard sit več), kot je sredstev iz naslova kreditov predvidenih v ReNPIA v letu 2004 (indeks 120,8%). Resolucija o nacionalnem programu izgradnje avtocest v RS sicer predvideva odstopanja investicijskih vrednosti avtocestnih odsekov/pododsekov v posameznem planskem letu, vendar večje zadolževanje pomeni že prvo odstopanje od pred kratkim sprejete ReNPIA, ki bi jo morali po mnenju komisije dosledno uresničevati.

Komisija tudi opozarja, da je bila Resolucija o nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji sprejeta 27. 2. 2004, vendar še ni objavljena v Uradnem listu RS. Ker začne ReNPIAC veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, je treba to upoštevati pri sprejemanju letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2004.

* * *

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prevozih v cestnem prometu – skrajšani postopek EPA 1245-III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 24. seji, dne 20. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prevozih v cestnem prometu, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija na predlog zakona ni imela pripomb in ga je soglasno **podprla**.

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu odloka o sprejemu Strategije prostorskega razvoja Slovenije - druga faza EPA 1112-III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 24. seji, dne 20. 4. 2004, obravnavala predlog odloka o sprejemu Strategije prostorskega razvoja Slovenije, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo in sprejem Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s pripombami Mestne občine Ljubljana, občin z območja subregije Obsotelje – Kozjansko, Mestne občine Ptuj, Občine Ravne na Koroškem, ZUM urbanizem, planiranje, projektiranje d.o.o., Mestne občine Maribor – Zavod za prostorsko načrtovanje, Sveta Koroške regije in RRA Koroška ter Občine Ilirska Bistrica.

Komisija ugotavlja, da je treba Strategijo prostorskega razvoja Slovenije sprejeti pred 21. 7. 2004, saj je njena uveljavitev pogojena z direktivo Evropske unije št. 2001/42 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje. Komisija zato predlaga v kontekstu uskladitve z evropsko direktivo skrajni možni rok za njeno uveljavitev. Komisija sicer opozarja, da s pripravo, potrebnimi strokovnimi podlagami za pripravo in sprejem strategije prostorskega razvoja občine in prostorskega reda občine in zakonsko določenimi postopki ter roki teh aktivnosti praktično ni mogoče zaključiti prej kot v treh letih od sprejema Strategije prostorskega razvoja Slovenije in da v tem času občine ne bodo mogle izpeljati nobenega še tako upravičenega posega v prostor, če le-ta še ni zajet v veljavnem prostorskem planu občine. Kljub temu komisija ugotavlja, da s premaknitvijo predvidenega roka za uveljavitev prostorske strategije za pol leta težav ne bi rešili, saj tiste občine, ki niso v zaključni fazi sprejemanja sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin veljavnih planskih aktov občin, postopkov ne bi pravočasno zaključile tudi v primeru kasnejše uveljavitve prostorske strategije. Po njenem mnenju ni problematična sama uveljavitev prostorske strategije, saj občine s tem tudi ne bodo neposredno finančno prizadete, ampak je problem v prehodnih določbah zakona o urejanju prostora, na podlagi katerih lahko občine pripravljajo in sprejemajo spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin planskih aktov občin do uveljavitve prostorske strategije, po njeni uveljavitvi pa ne bodo mogle več začeti in nadaljevati ter zaključiti postopkov sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občin, in to ne glede na fazo, v kateri se nahaja postopek v občini.

Komisija poudarja, da se mora V. in X. panevropski prometni koridor daljinske železniške povezave mednarodnega pomena izvajati v skladu s predloženim besedilom Strategije prostorskega razvoja Slovenije in ne v skladu s predlaganimi spremembami amandmaja, ki ga je na predlog Committee on regional policy, transport in tourism sprejel Evropski parlament. Hkrati poziva Vlado Republike Slovenije, da protestira proti spreminjanju V. in X. panevropskega prometnega koridorja, ki ga je sprejel in potrdil tudi Evropski parlament.

Komisija predlaga, da se obrazložitev in utemeljitev prostorske

strategije uskladi z dejanskim stanjem in pravilnimi podatki ter ustrezno dopolni v skladu s pripombami na prostorsko strategijo. Med drugim naj se upoštevajo naslednja opozorila:

- V točki 6. 2. (Policentrični urbani sistem in regionalni prostorski razvoj) je Ilirska Bistrica v tabeli umeščena kot gravitacijsko območje, v tekstualnem delu v podpoglavju pa je umeščena pod medobčinska in druga urbana središča.
- V točki 6. 8 (Prostorski razvoj v območjih s posebnimi potenciali in problemi) in 7. 3. 1 (Prepoznavnost Slovenije z vidika kulturnega in simbolnega pomena krajine) naj se ponovno preuči umestitev območja Občine Ilirske Bistrice v kartografskem delu, saj je preobsežno obravnavana in zajeta v pripadajočih slikah št. 16, 17 in 19 oziroma na karti 16. Postavlja se vprašanje, na podlagi katerih strokovnih podlag je bilo območje Občine Ilirska Bistrica vneseno v navedene tematske vsebine.
- Preuči naj se predlog, da se v točki 7.2.1 (Razvoj prometne infrastrukture) v osmem odstavku v drugem odstavku pika nadomesti z vejico in doda naslednje besedilo »ki se morajo primerno navezovati na avtocestne povezave prekomejnih regij«.

Komisija je sprejela naslednje **konkretne pripombe**:

K poglavju II Zasnova prostorskega razvoja Slovenije s prioriteta in usmeritvami za doseg ciljev prostorskega razvoja Slovenije:

V podpoglavju 5 (Povezan in usklajen razvoj prometnega in poselitvenega omrežja ter izgradnja gospodarske javne infrastrukture) se v četrtem (4) odstavku besedilo »skozi Celje in Novo mesto proti Karlovcu oziroma navezavi na avtocesto Zagreb – Reka, se razvija tudi novo, tretjo prometno razvojno os, ki « nadomesti z besedilom »preko Slovenj Gradca in Velenja se na avtocesto pri Celju navezuje nova, tretja prometna os, ki se nato nadaljuje proti Novemu mestu in naprej proti Karlovcu oziroma se naveže na avtocesto Zagreb – Reka. Nova razvojna prometna os bo«.

K poglavju III Razvoj prostorskih sistemov z usmeritvami za razvoj na regionalni in lokalni ravni, podpoglavje 2 Razvoj gospodarske javne infrastrukture, 2.1 Razvoj prometne infrastrukture

1. K točki 2.1.1 Cestno omrežje

1. Tretji (3) odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Na omrežje cestnih povezav mednarodnega pomena se navezujejo povezovalne ceste v smereh od Razdrtega preko Nove Gorice in naprej proti Vidmu, iz smeri Trsta preko Škofij do Kopra in preko Dragonje naprej proti Bujam, iz smeri avstrijske Koroške preko Slovenj

Gradca in Velenja do Celja in od Celja preko Novega mesta ter Metlike proti Karlovcu, od Slovenske Bistrice do Hajdine in naprej preko Ptuja in Ormoža proti Varaždinu ter od Lendave proti Zalalovem«

2. V petem (5) odstavku se besedilo »od Celja do Rogaške Slatine in naprej do Dobovca« nadomesti z naslednjim besedilom »povezava od Dramelj mimo Šentjurja do Rogaške Slatine in naprej do Dobovca ter od Šentjurja preko Planine in naprej do Krškega«.

Obrazložitev:

Zasnova cestnega omrežja v RS je obširno obravnavana, s ciljem enakomernega razvoja cestne infrastrukture vseh regij. Vendar pa ugotavljamo, da je zasnova reševanja območja Obsotelja – Kozjansko, ki obsega osem gospodarsko zelo nerazvitih občin, zasnovana dokaj okrnjeno, saj ne predvideva načrtovanja in reševanja prometa s tega območja z dostopom na slovenski cestni križ s kvalitetnejšo rešitvijo. Večina prometnih tokov v Obsotelju – Kozjansko poteka iz naslednjih smeri: Od Rogatca preko Rogaške Slatine, Šmarja pri Jelšah, s priključkom iz smeri Podčetrška in Bistrice ob Sotli ter variantno iz Podčetrška preko Sodne vasi in Gorice pri Slivnici do Šentjurja; od Bistrice ob Sotli, Kozjega do Šentjurja; od Planine pri Sevnici, Dobja do Šentjurja. Navedene smeri se nato stekajo delno proti Celju, večina pa od Šentjurja do priključka na AC v Dramljah in nato proti Ljubljani, Mariboru in Dravogradu. Prav tako se velik delež prometa z AC Ljubljana – Maribor ter iz Avstrije preko Dravograda, ki je namenjen Hrvaški, Krškemu in Novemu mestu, steka preko avtocestnega izvoza Dramklje in uporablja cestno mrežo preko območja Obsotelja – Kozjansko. Ti prometni tokovi potekajo iz navedene avtoceste skozi gosto naseljeno mesto Šentjur po slabi cestni povezavi proti Rogaški Slatini in Rogatcu ter v drugo smer proti Kozjem in Bistrici ob Sotli ter naprej proti Bizelskem in Brežicam za Posavje in Dolenjsko ali proti Kumrovcu na Hrvaško. Tu je tudi najbližja povezava Posavja in dela Dolenjske za vzhodni del Avstrije in Madžarske. Zato menimo, da je v prometni zasnovi v petem (5) odstavku območje Obsotelje – Kozjansko v zasnovi prostorskega razvoja Slovenije obravnavano neenakovredno z ostalimi regijami v Sloveniji. Podani predlog povezujemo tudi s tem, da je predlagana linija »od Celja preko Novega mesta« v tretjem (3) odstavku izredno zahteven poseg, saj je trasa zasnovana po ozki dolini Savinje vse do Zidanega mosta in naprej do Radeč. Že sedaj se veliko tega prometa odvija preko našega Obsoteljsko – Kozjanskega območja. Zato je treba predlagane prometne tokove še dodatno analizirati in presoditi o opravičljivosti zahtevnih posegov v prostor. S preusmeritvijo prometnih tokov bi se tudi pomen našega območja povečal in ne bi še naprej tonil v vse slabše razvojne opcije.

2. K točki 2.1.2 Železniško omrežje

Na koncu tretjega (3) odstavka se pika nadomesti z vejico in doda naslednje besedilo »od Ljubljane do Kočevja ter od Lendave proti Murski Soboti in od Murske Sobote do Gornje Radgone.«

To dopolnitev naj se upošteva tudi v kartografskem delu.

3. K točki 2.1.4 Letališča in heliporti

V tretjem (3) odstavku se črta drugi stavek.

V kartografskem delu se doda pregled letališč regionalnega pomena, ki bo poleg Nove Gorice in Novega mesta zajel še druga pomembnejša regionalna letališča (npr., Slovenj Gradec, Brežice, Ptuj...).

4. K točki 2. 1. 6 Javni potniški promet in prometna vozlišča za javni potniški promet

Za tretjim (3) odstavkom se doda nov četrti (4) odstavek, ki se glasi:

»(4) V vseh regionalnih urbanih središčih, kjer pogoji to omogočajo, bomo vzpodbujali nove sodobne in za potnike privlačne oblike javnega prevoza. V regijah bodo pomembnejša naselja povezana s sistemom cestne regionalne železnice, ki se bo v kasnejši fazi navezal na obstoječe železniško omrežje. Prehod na zahtevnejše oblike javnega prevoza bo na regionalni ravni država tudi finančno podpirala. »

Dosedanji četrti (4) odstavek postane peti (5) odstavek.

5. K točki 2. 1. 7 Prometni terminali

V kartografskem delu se označijo prometni terminali v središčih regionalnega pomena.

K poglavju IV Ukrepi za izvajanje prostorske strategije

1. V podpoglavju 1 (Programi za izvajanje prostorske strategije) se v drugem (2) odstavku doda druga alineja, ki se glasi:

» - razvoja mesta Ljubljane v mednarodno konkurenčno državno prestolnico, ki bo opredelil med drugim medsebojne odnose med državo in glavnim mestom. Ljubljana kot državna prestolnica mora zagotavljati ustrezne politične, upravne, prometne, kulturne in druge storitve vsem prebivalcem Slovenije ter navzven, tudi s sodelovanjem državnih institucij,»

Obrazložitev:

Program za opredelitev medsebojnih odnosov med državo in glavnim mestom je nujen, saj dosedanja praksa kaže, da to področje ni sistematično urejeno.

2. Komisija predlaga, da se v tem podpoglavju dodatno opredeli vloga Ljubljane kot glavnega mesta Republike Slovenije z vidika konkurenčnosti z drugimi evropskimi prestolnicami in z vidika soodgovornosti za urbani razvoj primestnega okolja oziroma ljubljanske regije.

Komisija je v zvezi s 3. členom Odloka o sprejemu Strategije prostorskega razvoja Slovenije sprejela naslednja **sklepa**:

1. Komisija opozarja, da morajo občine prostorske akte poslati v mnenje Vladi Republike Slovenije, zato je pravočasno zaključevanje postopkov sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občin odvisno tudi od pravočasnega izdajanja soglasij s strani pristojnih ministrstev. Zato poziva Vlado Republike Slovenije in Urad za prostorski razvoj, da storita vse, da bodo soglasodajalci pospešili aktivnosti in s tem zagotovili in omogočili občinam, da bodo v roku zaključile postopke sprejemanja sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin v skladu s prostorskim planom Slovenije.
2. Komisija poziva Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, da v posameznih primerih oceni, ali obstajajo utemeljeni in objektivni razlogi za dokončanje postopkov sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov, ki so bili začeti pred uveljavitvijo zakona o urejanju prostora in še ne bodo zaključeni pred uveljavitvijo prostorske strategije. Za te primere naj se poišče ustrezne rešitve, če je potrebno tudi s spremembami zakona o urejanju prostora, s katerimi bi občinam omogočili zaključevanje in uveljavitev vsebinskih sprememb planskih aktov tudi po uveljavitvi prostorske strategije in jim s tem zagotovili predvsem tiste posege v prostor, ki so jih že dolgo načrtovala.

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu - nujni postopek EPA 1222-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 17. seji, dne 20. 4. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je na klop prejela še pripombe Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije, Študentskega sveta Univerze v Mariboru, Univerze na Primorskem in člana komisije prof. dr. Alojza Križmana.

Komisija je menila, da bi rešitve v predlagani noveli zakona o visokem šolstvu zaradi uresničevanja ciljev, določenih z bolonjsko deklaracijo, morale slediti zvišanju kvalitete visokošolskega študija oziroma povečanju znanja diplomantov na vseh stopnjah visokošolskega študija. Zaradi daljnosežnih posledic reforme visokega šolstva in pomanjkanja nekaterih primerljivih analiz, odločitev o spremembi zakonodajnega postopka iz rednega v nujnega ni primerna.

Komisija je v razpravi o predlogu novele ugotovila, da opredeljene vsebinske razlike med visokošolskimi, univerzitetnimi, magistrskimi in doktorskimi študijskimi programi **niso ustrezno upoštevane**, tako pri vstopnih pogojih v študijske programe prve stopnje (razlike med vstopnimi pogoji v visokošolske strokovne in univerzitetne programe!), kot tudi pri opredeljevanju razmerij med dosedanjimi in novimi stopnjami izobrazbe. V primeru, da se bodo te rešitve v noveli ohranile, se postavlja vprašanje smiselnosti ohranjanja različnih oblik zaključnih izpitov oziroma mature v srednješolskih programih.

Posebej je komisija izpostavila vprašanje končne določbe 51. člena predlagane novele, s katero je predlagana prevedba že pridobljene visokošolske izobrazbe po dosedanjih programih v "ustrezno", ki bo pridobljena po novih programih iz novele in menila, da je predlagano izenačevanje nedopustno, saj retroaktivni odvzem že pridobljenih pravic ni sprejemljiv. To pomeni tako v nacionalnem kot v mednarodnem okviru razvrstitev dosedanjih študijskih programov in na njih dosežene izobrazbe in ima za posledico poslabšanje položaja dosedanjih slovenskih diplomantov v primerjavi z evropskimi.

Član komisije prof. dr. Jože Mencinger je izpostavil vprašanje sodnega varstva pravic visokošolskih učiteljev (59. člen), ki sicer ni spremenjen v predlagani noveli. V razpravi je opozoril, da je zaradi vedno večjega števila upravnih sporov zoper postopke izvolitve v nazive visokošolskih učiteljev nujno določiti, da je v postopku habilitacije ocena kandidatove kakovosti izraz avtonomije stroke in s tem univerze in jo je treba izrecno izvzeti iz sodnega odločanja. V tem primeru bi se besedilo drugega odstavka navedenega člena glasilo "V upravnem sporu iz prvega odstavka sodišče ne more presojati o ocenjevanju kakovosti kandidatov v postopku izvolitve".

Član komisije prof. dr. Janvit Golob je v razpravi poudaril, da je nosilec kvalitetnega poučevanja na univerzah na eni strani profesor z avtoriteto, ki ima tudi mednarodne reference in na drugi strani prizadeven študent. Po njegovem naj zagovor doktorata pogojuje vsaj ena SCI objava ali predstavitev v mednarodnem prostoru, katere prvi avtor je doktorant. Tako bi postopoma dosegli razvoj v bolj raziskovalno univerzo, ki bo mednarodno primerljiva.

Komisija je po razpravi sprejela naslednje **konkretne pripombe**:

K 2. členu:

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"Na koncu druge alinee tretjega odstavka 8. člena se črta vejica in doda besedilo "ali so vpisani tuji študenti."

Obrazložitev:

Komisija meni, da sedanji 2. člen predloga zakona pomeni premalo fleksibilnosti, kar zadeva internacionalizacijo Univerze v Mariboru. Predlog v tej zastavljeni obliki zožuje maneverski prostor univerz za vključevanje v evropski prostor in ozi možnost pridobivanja tujih študentov. Komisija tako predlaga, da se dikcija predloga člena spremeni in se tako omogoči univerzam v Sloveniji večja odprtost, večja raznolikost študijskih programov in tako postopno odpiranje v evropskih prostor.

K 3. členu:

1. V prvem odstavku 14. člena se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

"- zagotovljene dve tretjine visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, potrebnih za izvedbo programa, ki so v rednem delovnem razmerju".

Obrazložitev:

Razlog za zahtevo zaposlenih s polnim delovnim časom na posameznem visokošolskem zavodu je v tem, ker je važno, da imamo za njihovo ustanovitev lastni kader vsaj dveh tretjin.

2. V prvem odstavku 14. člena se doda nova peta alineja, ki se glasi:

"- zagotovljena ustrezna knjižnična informacijska dejavnost za izvedbo programa."

Obrazložitev:

Knjižnice so pomembna infrastruktura, brez katere si ni mogoče predstavljati uspešnega študija in raziskovalnega dela. Navedeni predlogi sprememb izhajajo predvsem iz različnega statusa visokošolskih oziroma univerzitetnih knjižnic in iz dejstva, da je celotno področje knjižničarstva urejeno s posebno zakonodajo.

3. V zadnjem stavku drugega odstavka 14. člena se črta beseda "najmanj".

Obrazložitev:

S tem, da v 2. odstavku 14. člena črtamo besedo "najmanj" namreč preprečimo, da bi lahko visoka strokovna šola začela izvajati tudi višješolski študij.

4. Za drugim odstavkom se doda nov odstavek, ki se glasi:

"Izobraževanje na 3. stopnji lahko izvaja tisti visokošolski zavod, ki ima organizirano tudi izobraževanje na 1. in 2. stopnji; izobraževanje na 2. stopnji pa tisti zavod, ki ima organizirano tudi izobraževanje na 1. stopnji."

Dosedanji 3., 4. in 5. odstavek postanejo 4., 5. in 6.

Obrazložitev:

Namen predlagane spremembe je zagotoviti mobilnost študentov znotraj visokošolskih zavodov in hkrati zagotavljanje kakovosti pedagoškega dela

K 4. členu:

1. V tretjem odstavku 16. člena se doda nova tretja alineja, ki se glasi:

“- zagotovljene dve tretjine visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, potrebnih za izvedbo študijskega programa, ki so v rednem delovnem razmerju”.

Dosedanja tretja alineja postane četrta.

Obrazložitev:

Razlog za zahtevo zaposlenih s polnim delovnim časom na posameznem visokošolskem zavodu je v tem, ker je važno, da imamo za opravljanje njihove dejavnosti lastni kader vsaj dveh tretjin.

2. V tretjem odstavku 16. člena se doda peta alineja, ki se glasi:

“- zagotovljeno knjižnično informacijsko infrastrukturo, potrebno za izvedbo programa.”

Obrazložitev:

Knjižnice so pomembna infrastruktura, brez katere si ni mogoče predstavljati uspešnega študija in raziskovalnega dela. Navedeni predlogi sprememb izhajajo predvsem iz različnega statusa visokošolskih oziroma univerzitetnih knjižnic in iz dejstva, da je celotno področje knjižničarstva urejeno s posebno zakonodajo.

3. V četrtem odstavku 16. člena se za prvim doda nov stavek, ki se glasi:

“Zagotavljanje in izvajanje pogojev za opravljanje knjižnične informacijske dejavnosti se preverja na osnovi predpisov s področja knjižničarstva.”

Obrazložitev:

Knjižnice so pomembna infrastruktura, brez katere si ni mogoče predstavljati uspešnega študija in raziskovalnega dela. Navedeni predlogi sprememb izhajajo predvsem iz različnega statusa visokošolskih oziroma univerzitetnih knjižnic in iz dejstva, da je celotno področje knjižničarstva urejeno s posebno zakonodajo.

K 7. členu:

2. Drugi stavek drugega odstavka 23. člena se spremeni tako, da glasi:

“Volilno pravico imajo tudi študentje, in sicer eno petino od glasov vseh visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, ki so s polnim delovnim časom zaposleni na posamezni članici univerze.”

Obrazložitev:

S tem, da lahko volijo le delavci, ki so zaposleni s polnim delovnim časom na posameznem visokošolskem zavodu, se lahko zagotovi enakopravno zastopnost delavcev in hkrati ustrezno zastopnost študentov. Volilno telo za volitve rektorja na posamezni članici je torej sestavljeno iz: vseh visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, ki so s polnim delovnim časom zaposleni na članici in eno petino študentov, ki študirajo na tej članici.

K 9. členu:

3. V drugem in tretjem odstavku 32. člena se za besedo “programu” dodajo besede: “za pridobitev izobrazbe”.

Obrazložitev:

Besedi se doda zaradi jasnosti.

4. Doda se nov četrty odstavek, ki se glasi:

“Študijski programi za izpopolnjevanje postanejo javno veljavni, ko jih na predlog senata članice, sprejme senat univerze, ki jih javno objavi najkasneje do razpisa za vpis. Študijski programi izpopolnjevanja se pošljejo v vednost Svetu Republike Slovenije za visoko šolstvo.”

Dosedanji četrty odstavek postane peti odstavek.

Obrazložitev:

Ker gre pri programih za izpopolnjevanje za seznanjanje z najnovejšimi dosežki na posameznem znanstvenem oziroma strokovnem področju, in ker udeležba ne prinaša stopnje izobrazbe, bi bil postopek prek Sveta RS za visoko šolstvo preveč zamuden in bi pogosto onemogočil izvedbo programa (posebej takrat, ko bi na njem sodelovali tuji strokovnjaki).

K 10. členu:

Tretji odstavek 32.a člena se spremeni tako, da se glasi:

“Diploma in Priloga k diplomu v slovenščini sta brezplačni.”

Obrazložitev:

Prevod diplome in priloge k diplomu pa ni brezplačen zaradi večjih stroškov izvoda v tujem jeziku.

K 12. členu:

V 33.b členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“V primeru, da Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo sprejme skupne študijske programe, je potrebno za izvedbo teh zagotoviti javna sredstva.”

Dosedanji tretji odstavek postane četrty odstavek.

Obrazložitev:

Če jih Svet RS za visoko šolstvo sprejme, je treba vedeti, da bo to povzročilo dodatne stroške, ki jih je treba zagotoviti iz javnih sredstev.

K 13. členu:

3. V drugem odstavku 34. člena se besedilo “izvaja študijske programe za pridobitev visoke strokovne izobrazbe” nadomesti z naslednjim besedilom: “izvaja visokošolske strokovne študijske programe”.

Obrazložitev:

Pojem visoka strokovna izobrazba v bolonjski terminologiji ne obstaja več – glej 11. člen.

4. V 34. členu se v drugem odstavku drugi stavek črta.

Obrazložitev:

S tem besedilom bi dali visokim strokovnim šolam možnost izvedbe magisterija, s čimer se komisija ne strinja.

K 14. členu:

1. V tretjem odstavku 35. člena se doda nov zadnji stavek, ki se glasi:

“Organizirane oblike doktorskega študija obsegajo najmanj 60 kreditnih točk.”

Obrazložitev:

Glede na to, da je doktorska stopnja edina stopnja, ki po novem ostaja znanstvena, je potrebno opredeliti minimalen delež doktorskega programa, ki mora zajemati znanstvene (teoretske in metodološke) vsebine in se mora izvajati v organiziranih oblikah.

K 18. členu:

1. V 38. a členu se druga alineja spremeni tako, da glasi:

“- študijski program prve stopnje z drugih strokovnih področij oziroma visokošolski strokovni program prve stopnje, če je pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za nadaljevanje študija; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk, kandidat pa jih lahko opravi med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program.”

Obrazložitev:

S to spremembo dajemo možnost prehoda z visokošolskega strokovnega študijskega programa na magistrski študijski program.

2. V tretjem in šestem odstavku 38.a člena se črtajo besede “ali ustrezne delovne izkušnje.”

Obrazložitev:

Komisija meni, da je besedilo neustrezno.

3. V četrtem odstavku 38.a člena se črta tretja alineja.

Obrazložitev:

Črtanje teh pogojev je potrebno zaradi dileme, da bi ustrezno strokovno področje in vidni uspehi pri strokovnem delu ne bili primeren pogoj za vpis v doktorski študijski program.

4. V četrtem odstavku 38. a člena se doda nova tretja alineja, ki glasi:

“- triletni univerzitetni program prve stopnje in eno leto dvoletnega magistrskega študija ob izkazovanju nadpovprečnega študijskega uspeha, vidnih uspehov pri znanstvenem ali strokovnem delu. “

Obrazložitev:

Predlagano besedilo bi bolje prikazalo vpisne pogoje za doktorski študij (neposredni prehod).

K 28. členu:

3. Tretji odstavek 50. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Predsednika in največ 15 članov imenuje Vlada Republike Slovenije, od tega 7 izmed visokošolskih učiteljev in znanstvenih delavcev, ki jih predlagajo visokošolski zavodi, 3 predstavnike gospodarstva in negospodarstva, ki jih predlagajo zbornice in druga združenja delodajalcev, 3 predstavnike študentov in 2 predstavnika Vlade Republike Slovenije.”

Obrazložitev:

Komisija predlaga, da se ustrezno spremeni dikcija tretjega odstavka 50. člena tako, da se omogoči tudi predstavnikom Študentskih svetov Univerz sodelovanje pri delu Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo in tako za ta zelo pomemben organ neposredno pridobivanje informacij s strani študentov o študijski problematiki. Komisija meni, da je za predstavnika pokrajini oz. regiji še prezgodaj.

4.V četrtem odstavku 50. člena se besedi “tri leta” nadomestita z besedama “dve leti”.

Obrazložitev:

Študenti prvega in drugega letnika še ne poznajo tako študentske problematike, tako da se večino predstavnikov imenuje iz višjih letnikov. V skladu z dosedanjimi komisija predlaga, da se skozi celotno besedilo predloga zakona poenotijo mandati predstavnikov študentov na dve leti.

K 31. členu:

1. Zadnji stavek tretjega odstavka 51.d člena (Svet za evalvacijo visokega šolstva) se spremeni tako, da se glasi:

“Trije predstavniki študentov visokošolskih zavodov in študentov višjih strokovnih šol se imenujejo tako, da enega imenuje Študentska organizacija Slovenije, dva predstavnika pa imenuje Študentski svet Univerz.”

Obrazložitev:

Komisija predlaga, da se ustrezno spremeni dikcija 31. člena tako, da se omogoči tudi predstavnikom Študentskih svetov Univerz sodelovanje pri delu Sveta za evalvacijo visokega šolstva in tako za ta zelo pomemben organ neposredno pridobivanje informacij s strani študentov o študijski problematiki.

2. Na koncu spremenjenega zadnjega stavka tretjega odstavka 51.d člena (Svet za evalvacijo visokega šolstva) se doda naslednje besedilo:

“in drugi predstojniki visokošolskih zavodov, ki opravljajo vsebinsko enake naloge.”

Obrazložitev:

Predlog novega 51.d člena (Svet za evalvacijo visokega šolstva) v tretjem odstavku določa, da v Svet za evalvacijo visokega šolstva ne smejo biti imenovani rektorji in prorektorji univerz, dekani, prodekani in direktorji članic univerz oz. samostojnih visokošolskih zavodov ter ravnatelji oz. direktorji višjih strokovnih šol.

Glede na navedeno predlagamo, da se pri onemogočanju članstva v svetu za evalvacijo visokega šolstva uporabi funkcionalni princip prepovedi zastopanosti posameznih najvišjih strokovnih organov univerz, članic univerze in samostojnih visokošolskih zavodov, ki bo zajel vse naštetje najvišje strokovne vodje. Menimo, da predlagana rešitev to preprečuje.

K 33. členu:

1. Dopolnjeno besedilo drugega odstavka 55. člena se črta.

Obrazložitev:

Določilo je nesmiselno in nepotrebno, saj se prva alineja 55. člena glasi: “V naziv visokošolskega učitelja je lahko izvoljen, kdor ima doktorat znanosti in preverjene pedagoške sposobnosti”. To seveda velja tudi za znanstvene delavce in je zato predlagana dopolnitev povsem odveč in vnaša v besedilo novele zmedo.

2. Četrty odstavek 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

“V naziv predavatelja ali lektorja je izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje.”

Obrazložitev:

Črta se besedilo “in ima preverjene pedagoške sposobnosti”, ker se predpostavlja, da je dovolj, če je končal študijskih program druge stopnje.

3. Šesti odstavek 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

“V naziv visokošolskega sodelavca je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje.”

Obrazložitev:

Komisija meni, da je študijski program prve stopnje premalo.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 51. členu:

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Izobrazba, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe in po študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe, ki obsegajo 180 do 240 KT, ustreza izobrazbi I. stopnje iz tega zakona. Izobrazba, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe, ki obsegajo najmanj 300 KT, ustreza izobrazbi II. stopnje istega zakona. Kreditno ovrednotenje dosedanjih študijskih programov opravi Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo na predlog Univerze oz. samostojnega visokošolskega zavoda.”

Obrazložitev:

Komisija meni, da prvi odstavek tega člena izenačuje na eni strani izobrazbo, doseženo na študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe in univerzitetno izobrazbo, saj obe opredeljuje kot ekvivalentni prvi stopnji po bolonjskem procesu. Komisija je ugotovila, da predvideva tudi enakovrednost dosedanjih univerzitetnih študijskih programov s prihodnjimi prvostopenjskimi študijskimi programi po bolonjskem vzoru. To pomeni, da bi bili

diplomanti po dosedanjih študijskih programih, ki so morali vložiti v svoj študij več dela in so si pridobili tudi boljše izobrazbo, na delu trga obravnavani enako in imeli iste pravice kot prihodnji diplomanti, ki bodo manj obremenjeni in bodo dosegli z nižjo izobrazbo ekvivalenten naslov. Nekatere druge države, npr. Nemčija, so uvedle povsem drugačne, ustrežnejše ekvivalence. Dosedanja univerzitetna diploma bi morala ustrezati doseženi drugi stopnji po bolonjskem vzoru. Zato po načelu enakega vrednotenja predlagamo, da se dosednji univerzitetni programi oziroma tisti programi, ki so obsegali najmanj 300 točk izenačijo oziroma ustrezajo programom II. stopnje. Ohranijo naj se že pridobljeni naslovi npr. mag. znanosti pred imenom, ki bi se tako razlikovali od novih npr. magister stroke za imenom. Istočasno s predlagano novelo bi bilo nujno sprejeti spremembe zakona, ki bi urejal naslove.

Komisija je v razpravi o konkretnih pripombah opozorila predlagatelja:

- na 6. člen, ki v tretjem odstavku 22. člena uporablja izraz “predstavniki delodajalcev”, da ga zamenja npr. z izrazom “predstavniki gospodarstva”, ker je prvi izraz pri državni univerzi sporen,
- v 46. in 47. členu predlagani trimesečni rok, da univerze in visokošolski zavodi uskladijo svoje statute s predlagano novelo, ni realen, zato naj predlagatelj razmisli o bolj primernem času za uskladitve.
- v 50. členu v drugem odstavku naj predlagatelj preveri, ali je rok do izteka študijskega leta 2013 do 2014 primeren, ker predstavniki študentskega sveta v Mariboru predlagajo še podaljšanje tega roka.

Za poročevalca je bil določen član komisije prof. dr. Jože Mencinger.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj glede prenosa državnih nalog in nalog z lokalnega nivoja na regionalni nivo

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji, dne 14. 4. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) obravnaval vprašanje **Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj** glede prenosa državnih nalog in nalog z lokalnega nivoja na regionalni nivo ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **se glasi:**

Katere naloge bodo z vzpostavitvijo drugega nivoja lokalne samouprave prenesene iz državnega nivoja in lokalnega nivoja na regionalni nivo ter kako se bodo te naloge organizacijsko in časovno prenesle ter finančno ovrednotile?

Obrazložitev:

Komisija ugotavlja, da zmanjševanja razvojnih razlik ne bomo dosegli brez ustrezne institucionalne nadgradnje razvoja oziroma vzpostavitvijo pokrajin kot nosilke regionalnega razvoja. Eno izmed ključnih vprašanj projekta regionalizacije je prenos državnih nalog in nalog z lokalnega nivoja na regionalni nivo, zato je pomembno, da se pravočasno pripravi pregled vseh nalog, ki se bodo prenesle na regionalni nivo, vključno s časovno opredelitvijo, kako bo ta prenos potekal, kot tudi pregled prerazporeditve finančnih sredstev med državo, lokalnimi skupnostmi in bodočimi pokrajinami.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na pobudo državnega svetnika Cvetka Zupančiča za spremembo kriterijev za vračilo trošarine za mineralno olje, ki ga za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije porabi fizična oseba

Na podlagi posredovane pobude državnega svetnika Cvetka Zupančiča posredujemo naslednje mnenje:

I. mnenje:

1. Pojem "vrt" je v Pravilniku za katastrsko klasifikacijo zemljišč (Ur. l. SRS, št. 28/79) opredeljen kot "zemljišče, na katerem se gojijo vrtnine ali cvetje za prodajo in na katerih je urejeno namakanje". V skladu s Pravilnikom o vodenju vrste rabe zemljišč v zemljiškem katastru (v zemljiškem katastru Ur. l. SRS, št. 41/82) se kot vrsta rabe v zemljiškem katastru vodi kot katastrska kultura, če površina zemljišča presega 200 m².
2. V odredbi o pogojih za vračilo in o načinu vračila trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Ur. l. RS, št. 48/99), izdane na podlagi zakona o trošarinah (Ur. l. RS, št. 84/98), je katastrska kultura "vrt" uvrščena v prvo skupino, za obdelavo katere lahko upravičenci uveljavljajo normativno porabo 150 l plinskega olja za vsak hektar zemljišča, za katero so oproščeni plačila trošarine.
3. Glede na opredelitev katastrske kulture "vrt" je uvrstitev te kulture

med njive in druge manj intenzivne kulture, ki so po normativni porabi goriva uvrščene v drugo skupino.

II. predlog:

1. Na podlagi navedenega podpiramo pobudo Cvetka Zupančiča za uvrstitev katastrske kulture "vrt" v drugo skupino katastrskih kultur, opredeljenih v Odredbi o pogojih za vračilo in o načinu vračila trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Ur. l. RS, št. 48/99).
2. Področje trošarin spada v delovno področje Ministrstva za finance, zato predlagamo, da pobudo naslovite tudi na njihov naslov, saj so odgovorni za področje trošarin kot posebne oblike dajatev.

Pobuda državnega svetnika Cvetka Zupančiča je bila objavljena v Poročevalcu št. 7/2004

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KULTURO

na vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka v zvezi z ohranitvijo in nadaljnjim razvojem Festivala Brežice

Prejeli smo vaš dopis, v katerem Ministrstvo za kulturo na predlog državnega svetnika g. Toneta Peršaka prosite za stališče in pojasnilo v zvezi z ohranitvijo in nadaljnjim razmahom Festivala Brežice.

Festival Brežice je eminenten mednarodni festival stare glasbe, ki je zaradi odlične programske politike, profesionalnosti programskega direktorja Klemna Ramovša in zaradi posrečenega spleta naklonjenosti vodilnih struktur v občinah, kjer se nahajajo spomeniki kulturnega pomena, v katerih se odvijajo koncertne spremljevalne dejavnosti, postal eden najpomembnejših poletnih glasbenih dogodkov v slovenskem, pa tudi mednarodnem merilu. Zrasel je na temeljih radovljiškega festivala, ki ga je prav tako ustanovil Klemen Ramovš, ki je festival nato preselil v Brežice. Dogajanje festivala je iz posavskega muzeja razširil najprej na bližnjo, nato pa še na bolj oddaljeno okolico.

Odličnost programskega koncepta Klemna Ramovša, ki si je s študijem v tujini, pa tudi s profesionalnim delom pridobil ogromno zvez z uglednimi glasbeniki in glasbenimi managerji, so kmalu prepoznali tako v domačem okolju, kot tudi na državnem nivoju. Tako je poleg lokalne skupnosti festival izdatno podpiralo tudi Ministrstvo za kulturo.

Vsa leta je bil festival Brežice izmed vseh glasbenih festivalov s strani Ministrstva za kulturo najbolj financiran.

Festival Brežice je tako v letu 2001 prejel od Ministrstva za kulturo 11.000.000 SIT za izvedbo festivala. Skupaj z naknadno pomočjo ministrice je prejel 14.000.000 sit. V letu 2002 je prejel 20.000.000 sit, v letu 2003 22.100.000 (od tega 3.000.000 sit za izobraževalne vsebine), v letu 2004 pa 21.500.000 sit, kar je najvišja subvencija, ki jo je prejel glasbeni festival v Sloveniji. Pri odločitvi o višini subvencije so bili posebej upoštevani težki delovni pogoji festivala, ki nima lastnih prireditvenih prostorov, in dejstvo, da festival organizacijsko vodi en sam človek, kar predstavlja izjemen napor in psihično obremenitev le-tega.

Stisko g. Ramovša razumemo, ne razumemo pa neracionalnosti njegovega načrtovanja v finančnem smislu, saj so pričakovanja, da bo subvencija bistveno narasla v letošnjem letu glede na finančne možnosti naše države, nerealna.

Naj omenimo, da smo g. Ramovša na omenjeno dejstvo na Ministrstvu za kulturo opozarjali na številnih sestankih, strokovna komisija pa mu je v letošnjem letu v želji, da bi mu lahko Ministrstvo za kulturo namenilo več sredstev, celo predlagala, da nekatere vsebine festivala, ki so izobraževalne narave (mojstrski tečajji) prijavi na dodaten razpis za izobraževalne vsebine na področju umetnosti. Gospod Ramovš je predlog komisije grobo zavrnil in zahteval, da se vse vsebine zavoda Ars Ramovš obravnavajo na programskem razpisu. Tako je bil zaradi lastne odločitve prikrajšan za dodatna sredstva (naj vas opomnimo

na že omenjeno dejstvo, da so ta v lanskem letu znašala 3.000.000 sit).

Vsi programski direktorji na področju kulture se prilagajajo finančnim okvirom državnega proračuna in v skladu z odobrenimi sredstvi pripravijo rebalanse prvotno načrtovanih programov, kar pa ne velja za Zavod Ars Ramovš, ki načrtuje vsako leto dražje programe, ki jim

Ministrstvo za kulturo kljub dobri volji in načelni podpori programski zasnovi festivala ne more slediti.

*Vprašanje državnega svetnika
Toneta Peršaka je bilo objavljeno
v Poročevalcu št. 7/2004*

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi z obnovitvijo, razširitvijo in asfaltiranjem občinskih in lokalnih cest

Državni svet Republike Slovenije je z dopisom št. 321-10/89-2/574 z dne 5.2.2004 poslal Vladi Republike Slovenije naslednje pisno vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi z obnovitvijo, razširitvijo in asfaltiranjem občinskih in lokalnih cest:

»V preteklih 20 letih so se v občinah obnovile, razširile in asfaltirale državne, občinske in lokalne ceste. Polovico cest se je naredilo s samoprispevki občanov, drugo polovico sredstev pa so zagotovili posamezniki in občine.

Ceste so sedaj v zelo slabem stanju in večinoma asfaltirane brez zapornih slojev, zato so nujno potrebne obnove in preplastitve.

Občine nimamo finančnih sredstev za te posege, zato sprašujem Vlado Republike Slovenije, kako in na kakšen način bo prispevala in pomagala občinam pri ohranjanju že zgrajenega cestnega omrežja? Zanima me tudi, kako in na kakšen način bomo v občinah obnavljali in asfaltirali ceste, ki še niso dokončane ter kako bomo gradili povezovalne in tranzitne ceste, ki so v tem času še kako potrebne?

Ker Ministrstvo za promet trdi, da za te posege nima dovolj finančnih sredstev se obračam na vas, od vas pa pričakujem pomoč, da ne zgubimo še tistega, kar smo že naredili. »

Vlada Republike Slovenije je pripravila sledeči predlog odgovora:

Po zakonu o javnih cestah so javne ceste v Republiki Sloveniji državne in občinske. Državne ceste so v lasti Republike Slovenije, občinske pa v lasti občin. Glede na pomen in povezovalne funkcije v prostoru se državne ceste kategorizirajo na avtoceste, hitre ceste, glavne ceste in regionalne ceste, občinske ceste pa na lokalne ceste in javne poti.

Upravljevec državnih cest je Republika Slovenija, upravljevec občinskih cest pa občina. Zakon o javnih cestah določa, da je vzdrževanje javnih cest obvezna gospodarska služba, pri čemer ta obsega redno vzdrževanje cest (vzdrževalna dela za ohranjanje javnih cest v dobrem stanju, za zagotavljanje prometne varnosti in prevoznosti javnih cest, nadzor nad stanjem javnih cest in njihovega varovalnega pasu ter vzpostavitev prevoznosti cest ob naravnih in drugih nesrečah) in obnavljanje javnih cest (organiziranje vzdrževalnih del, ki se na javnih cestah opravljajo v mejah cestnega sveta in v

daljših časovnih obdobjih zaradi izboljševanja in obnavljanja njihovih prometnih in varnostnih lastnosti). Način opravljanja rednega vzdrževanja in organiziranja obnavljanja državnih cest določa Vlada Republike Slovenije, način opravljanja rednega vzdrževanja in organiziranja obnavljanja občinskih cest določa občina.

Po zakonu o lokalni samoupravi je gradnja, vzdrževanje in urejanje lokalnih cest in javnih poti ena osnovnih nalog občine, ki jo občina kot temeljna samoupravna lokalna skupnost v okviru ustave in zakonov ureja, opravlja oziroma izvršuje samostojno. Skladno z Zakonom o lokalni samoupravi in Zakonom o javnih cestah je naloga občine zagotavljanje opravljanja vzdrževanja občinskih cest kot obvezne gospodarske javne službe, pri čemer občina določa način opravljanja rednega vzdrževanja in organiziranja obnavljanja občinskih cest sama.

Naloga gradnje, vzdrževanja in urejanja lokalnih cest in javnih poti sodijo med lokalne zadeve javnega pomena, ki jih skladno z zakonom o lokalni samoupravi občina financira iz lastnih virov, sredstev države in iz zadolžitve. Izračun t.i. primerne porabe (sredstev, s katerimi občina lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog) po Zakonu o financiranju občin med ostalim upošteva tudi dolžino lokalnih cest na prebivalca v celotni državi po podatkih, ki jih zagotavlja Direkcija za ceste Republike Slovenije iz svoje baze podatkov. Ta korekcijski faktor naj bi prav zaradi različne dolžine zagotavljal posamezni občini večji obseg sredstev za ta namen.

Kar zadeva sredstva države, se z državnim proračunom za posamično proračunsko obdobje ob upoštevanju čimbolj enakomernega regionalnega razvoja določa višina finančnih sredstev, ki se dodelijo posamezni občini zaradi nemotenega izvajanja lokalnih zadev javnega pomena. Spremembe proračuna Republike Slovenije za leto 2004 in Proračun Republike Slovenije za leto 2005 je Državni zbor Republike Slovenije sprejel v decembru 2003.

*Vprašanje državnega svetnika
Ivana Bukovca je bilo objavljeno
v Poročevalcu št. 5/2004*

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca glede obiska predsednika Belorusije v Republiki Sloveniji

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji, dne 14. 4. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) obravnaval **vprašanja državnega svetnika Jožeta**

Ilca glede obiska predsednika Belorusije v Republiki Sloveniji ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanji državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanji državnega svetnika Jožeta Ilca **se glasita:**

Kateri državni organ je povabil predsednika Belorusije g. Lukašenka, da obiše Republiko Slovenijo?

Kakšna je bila narava vsebine in namen tega obiska?

Obrazložitev:

Belorusija kot država ne slovi kot država, v kateri se spoštujejo demokratične pravice. Predsednik Belorusije g. Lukašenko zato v marsikateri državi ni zaželen. Zato se zastavlja smiselnost takega obiska kakor tudi zahteva po natančni obrazložitvi vsebine in namena tega obiska.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanji preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) v roku 30 dni nanju odgovori.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

Na vprašanji državnega svetnika Jožeta Ilca glede obiska predsednika Belorusije v Republici Sloveniji

V nadaljevanju pošiljamo odgovor na pisni vprašanji državnega svetnika Jožeta Ilca glede obiska predsednika Belorusije v Republici Sloveniji, ki ju je Državni svet Republike Slovenije obravnaval na 21. seji, dne 14. aprila 2004.

V zvezi s pisnima vprašanjema državnega svetnika Jožeta Ilca

glede obiska predsednika Belorusije v Republici Sloveniji vas obveščamo, da noben državni organ ni povabil predsednika Belorusije Aleksandra Lukašenka na obisk v Republiko Slovenijo. Obisk je bil zasebne narave, zato Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije ne more komentirati namena ali vsebine zasebnega obiska.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj glede odlagališč odpadkov

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji, dne 14. 4. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) obravnaval vprašanje **Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj** glede odlagališč odpadkov ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in predlaga Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **se glasi:**

Kakšno je sedanje stanje na področju odlaganja odpadkov in kakšna je strateška usmeritev Republike Slovenije na tem področju v zvezi z bodočimi odlagališči odpadkov?

Obrazložitev:

Komisija ugotavlja, da je področje ravnanja z odpadki eno najbolj problematičnih področij varstva okolja, na to pa je opozarjal že

državni svet ob obravnavi Poročila o stanju okolja za leto 2002. Eden izmed temeljnih problemov je odsotnost druge ravni lokalne samouprave, saj so lokalne javne službe finančno in kadrovske prešibke za učinkovito opravljanje nalog s področja odlaganja odpadkov. Zaradi odsotnosti regionalnih struktur nimamo opredeljenih regijskih deponij za odpadke, poleg tega veliko obstoječih odlagališč odpadkov ni v skladu z zakonsko določenimi standardi. Komisiji se zastavlja vprašanje, ali je pripravljen načrt odlagališč odpadkov primerne velikosti, ki bodo v skladu s predpisanimi standardi, vključno s predvidenimi lokacijami. Postavlja se tudi vprašanje stopnje urejenosti zbiranja ločenih frakcij komunalnih odpadkov, saj v tem pogledu zaostajamo za ostalimi evropskimi državami – čeprav je na posameznih območjih Slovenije vzpostavljeno ločeno zbiranje odpadkov (papir, steklo, plastika), pa se na koncu vsi ti komunalni odpadki zmešajo in končajo na istem mestu.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) v roku 30 dni nanj odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj glede financiranja občin

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji, dne 14. 4. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93,

14/99 in 2/04) obravnaval vprašanji **Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj** glede financiranja občin

ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašani Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašani preuči in nanju odgovori.

Vprašani Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **se glasita:**

Kdaj bo ministrstvo pripravilo in predložilo v obravnavo nov sistemski zakon o financiranju občin?

Kakšna je razmejitev javnih sredstev med državnim in lokalnim nivojem oziroma kolikšen delež javnih sredstev se porabi za financiranje lokalnih skupnosti?

Obrazložitev:

Komisija ugotavlja, da je temeljni problem delovanja lokalnih skupnosti koncept njihovega financiranja, ki se je v praksi pokazal kot neprimeren in nerazvojno naravnani. Da je sedanji sistem financiranja

občin neprimeren kaže že podatek, da več kot dve tretjini slovenskih občin z lastnimi prihodki ne more zagotavljati svoje primerne porabe in zato prejema finančno izravnavo, kar je posledica nepravilne prerazporeditve finančnih virov. Poleg tega se na občine prenašajo s področno zakonodajo dodatne naloge, ki niso finančno ovrednotene, posledično pa se občinam zmanjšuje finančni potencial za investicije in opravljanje razvojnih nalog. Ministrstvo za finance bi moralo čimprej pristopiti k pripravi systemskega zakona o financiranju občin in občinam zagotoviti lastne finančne vire, ki bodo v sorazmerju z nalogami, ki jih določajo ustava in zakoni, ter s tem finančno avtonomijo. Zahteva po čimprejšnji obravnavi novega sistema financiranja občin, ki predstavlja tudi eno izmed temeljnih vprašanj decentralizacije, izhaja iz dejstva, da je treba omogočiti primerno dolgo in poglobljeno razpravo o vzpostavitvi novega modela financiranja občin, ki bo odpravil sedanje anomalije in občinam zagotovil zadostne finančne vire za učinkovito in kvalitetno delo. Eden izmed osnovnih elementov za razpravo pa je podatek o deležu javnih sredstev, ki se porabijo na lokalnem nivoju, oziroma obseg lokalnih financ v skupnih javnih financah.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašani preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) v roku 30 dni nanju odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **glede pomoči lokalnim skupnostim**

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji, dne 14. 4. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) ob obravnavi pobude **Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj** glede pomoči lokalnim skupnostim, sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za strukturno politiko in regionalni razvoj, da nudi lokalnim skupnostim več pomoči v obliki finančnih spodbud in organizacijsko pomoč za krepitev njihovih struktur, da bodo uspešnejše pri pripravi kvalitetnih razvojnih projektov, ki so pogoj za koriščenje državnih in mednarodnih razvojnih spodbud.

Obrazložitev:

Državni svet ugotavlja, da se v lokalnih okoljih soočajo s problemom pomanjkanja zadostnih finančnih sredstev in pomanjkanja kadra in nazadostnega znanja za pripravo kvalitetnih razvojnih projektov. Zato imajo lokalne skupnosti slabše možnosti pri črpanju razvojnih sredstev iz državnega proračuna in evropskih strukturnih skladov. Javni

razpisi za sofinanciranje razvojnih projektov so za občine tudi preveč zapleteni, največkrat pa so stroški prijave na razpis večji od razpisanih sredstev. Občine vložijo veliko truda v projekte, s katerimi kandidirajo na javnih razpisih za pridobitev razvojnih sredstev, vendar so skoraj neuspešne pri tem, ker finančno niso sposobne zagotoviti udeležbe lastnih sredstev, ki je nujna. Občine ne morejo biti uspešen partner v regionalnem razvoju, ker nimajo zadostnih investicijskih sredstev in zato sredstva, ki so sicer namenjena regionalnim projektom, preusmerjajo v lokalne projekte. Da bi občine in tudi drugi subjekti bili uspešnejši pri zagotavljanju dodatnih sredstev za realizacijo razvojnih projektov, bi bilo treba oblikovati jasno strategijo, kako priti do teh sredstev. Nenazadnje je od sposobnosti priprave kvalitetnih razvojnih projektov in s tem možnosti koriščenja pripadajočih sredstev odvisno izhodišče Slovenije za nadaljnja programska obdobja evropske strukturne politike.

Državni svet predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za strukturno politiko in regionalni razvoj, da pobudo preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) nanjo v roku 30 dni odgovori.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA OKOLJE, PROSTOR IN ENERGIJO

na vprašanja državnih svetnikov Borisa Janeza Breganta in Jožeta Ilca glede pravilnika o posebnih pogojih delovanja neprofitnih stanovanjskih organizacij (Ur. l. RS, št. 64/93)

Pravilnik o posebnih pogojih delovanja neprofitnih stanovanjskih organizacij (Ur. l. RS, št. 64/93), ki je bil sprejet 24. novembra 1993, predpisuje posebne pogoje, ki jih mora izpolnjevati neprofitna stanovanjska organizacija, da se lahko vpiše v register neprofitnih

stanovanjskih organizacij, predpisuje način poslovanja in usmerjanja profita (ki ga NSO ustvari, če opravlja tudi druge dovoljene dejavnosti) ter druge posebne pogoje delovanja NSO (izraba zemljišč, upravljanje z njimi, oddaje del in oblikovanje najemnin).

Pravilnik že v prvem členu opredeljuje posebne pogoje, pod katerimi morajo delovati pravne osebe, ki so ustanovljene za pridobivanje, opravljanje in oddajanje neprofitnih najemnih stanovanj ter pridobivanje in upravljanje lastnih stanovanj, da se štejejo za naprofitne stanovanjske organizacije. NSO je pravna oseba, ki upravlja bodisi lasten fond neprofitnih stanovanj bodisi fond stanovanj (ali zemljišče), ki jih poseduje ali z njimi kako drugače razpolaga oziroma bo razpolagala na podlagi posebne pogodbe, sklenjene najmanj za dobo 50 let. Kadar je NSO pravna oseba, registrirana za opisane posle na osnovi takšne dolgoročne pogodbe, pa obe pogodbeni stranki (npr. občina in NSO) sami dogovorita pogoje, pod katerimi bosta poslovali in tudi sami opredelita obseg zemljišča oziroma količino stanovanj, ki so predmet te pogodbe.

Namen neprofitne stanovanjske organizacije ni zgolj gospodarjenje s stanovanji, to je osnovna naloga upravnikov, pač pa gre pri neprofitnih stanovanjskih organizacijah za sklope nalog, ki pomenijo zagotavljanje javnega interesa na stanovanjskem področju. Ta je zagotovljen s tem, da NSO pridobiva, upravlja in oddaja neprofitna stanovanja pod posebnimi pogoji in na ta način rešuje stanovanjska vprašanja državljanov v okolju, v katerem je NSO ustanovljena. Neprofitnih stanovanj, pridobljenih na način neprofitnosti, ni mogoče odtujiti, saj pravilnik natančno regulira morebitni promet s stanovanji. Sam pravilnik v ničemer ne posega oziroma ne krši predpisov s področja javnih financ in financiranja občin, pomembno je, da so pogodbe, ki so osnova za pridobitev določene ugodnosti s strani občine, kot to predvideva prvi člen tega pravilnika, usklajene z veljavno finančno in drugo zakonodajo.

Pravilnik ne predpisuje sankcij. V 15. členu pravilnika je opredeljen le izbris NSO iz registra. Kadar pride do izbrisa, je NSO dolžna vrniti vse prežete ugodnosti.

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo je do sedaj dvakrat opravilo kontrolo poslovanja neprofitnih stanovanjskih organizacij. Prvič je bila kontrola opravljena v letu 1999, drugič pa leta 2002. Na ta način je bila kontrola poslovanja opravljena pri vseh neprofitnih stanovanjskih organizacijah, ki so najele kredit pri Stanovanjskem skladu RS. Obakrat je kontrola zajela poslovanje za obdobje dveh let, preverjeno pa je bilo celotno poslovanje z vidika spoštovanja pravilnika o posebnih pogojih delovanja NSO. Kontrolo je opravila finančna institucija, izbrana na osnovi javnega razpisa, skladno z zakonom o javnih naročilih in 22. členom navodila o oddaji naročil male vrednosti. Kontrola poslovanja je zajemala analizo osnovnih podatkov in organiziranosti posamezne NSO, dejavnosti NSO, analizo stanovanjskega fonda, investicij in financiranja, prometa s stanovanji, oddajanja stanovanj, analizo zaposlenih in stroškov dela, analizo letnih izkazov NSO, analizo izvora prihodkov, usmerjanja presežkov prihodkov nad odhodki odplačevanja obveznosti NSO do Stanovanjskega sklada Republike Slovenije.

V register NSO so vpisani tako stanovanjski skladi, stanovanjske zadruge kot tudi gospodarske družbe. Približno polovica vseh stanovanjskih organizacij je pravnih oseb javnega prava. 32 neprofitnih stanovanjskih organizacij je registriranih kot stanovanjski sklad občine.

V lanskem letu je bil sprejet nov stanovanjski zakon (Ur. l. RS, št.69/

03). Ta pravilnika o posebnih pogojih delovanja NSO ni razveljavil, saj pravilnik ni bil v neskladju s sprejetim zakonom. Poudariti tudi moramo, da ni nikakršnega zakonskega roka za izdajo morebitnega novega pravilnika ali sprememb in dopolnitev pravilnika o posebnih pogojih delovanja NSO, hkrati tudi ni mogoče govoriti o škodljivih posledicah zaradi morebitne neizdaje akta.

Kljub temu je Ministrstvo za okolje, prostor in energijo v svoj program dela uvrstilo tudi spremembe in dopolnitve citiranega pravilnika. Ob tem moramo poudariti, da gre pri tem le za nekatere popravke pravilnika v smislu dograditve pravilnika zlasti glede novih spodbud za delovanje NSO in vzpostavitve pogojev, da bi na to področje privabili več zasebnega kapitala. Pravilnik bi moral biti nadgrajen tako, da bi omogočal ustvarjanje minimalnega profita, seveda pod strogo določenimi posebnimi pogoji poslovanja. Dosedanja praksa je namreč pokazala, da je pravilnik zaživel predvsem v tistih okoljih, kjer je lokalna skupnost imela posluh za pridobivanje neprofitnih stanovanj. Na ta način smo v Sloveniji zgradili skoraj 3.000 neprofitnih stanovanj.

V času od 24. februarja do 19. marca 2004 smo z namenom izmenjave mnenj in informacij ter za analizo delovanja neprofitnih stanovanjskih organizacij na Ministrstvo za okolje, prostor in energijo povabili na razgovor vse neprofitne stanovanjske organizacije, vpisane v register pri ministrstvu. Pogovora se je udeležilo 39 neprofitnih stanovanjskih organizacij od skupaj 61, kar pomeni, da smo pogovore uspeli opraviti s 64% vseh neprofitnih stanovanjskih organizacij. Poudariti moramo, da so predstavniki neprofitnih stanovanjskih organizacij, tako pravnih oseb javnega kot zasebnega prava, ocenili obstoječi pravilnik kot dober, večina pa je poudarila potrebo po spremembi le v delu, ki določa način pridobivanja prihodkov iz drugih dejavnosti. Ni namreč smotno omejevati neprofitnim stanovanjskim organizacijam možnosti ustvarjati prihodke tudi iz drugih dejavnosti in na ta način omejiti kapital, ki bi lahko pritekel na to področje.

Na Ministrstvu za okolje, prostor in energijo smo že začeli s pripravami za dopolnitve pravilnika o posebnih pogojih delovanja neprofitnih stanovanjskih organizacij. Ocenjujemo, da bodo spremembe in dopolnitve pravilnika o posebnih pogojih delovanja NSO pripravljene in uveljavljene do jeseni letošnjega leta. V okviru dopolnitev pravilnika bomo upoštevali dosedanje izkušnje neprofitnih stanovanjskih organizacij in spremenjene pogoje poslovanja. V tej zvezi je bila naročena tudi posebna študija o modelih financiranja NSO, ki jo bodo izdelali zunanji strokovnjaki na osnovi javnega razpisa. Predloge glede sprememb in dopolnitev pravilnika pa bomo seveda uskladili tako z Ministrstvom za finance kot tudi s Službo vlade za zakonodajo.

¹ Zakon o gospodarskih družbah s komentarjem, urednik Marjan Kocbek, avtorji komentarja Rado Bohinc... et al, 2. dopolnjena in spremenjena izdaja, Ljubljana, GV Založba, 2002;

*Vprašanje državnega svetnika
Borisa Janeza Breganta in
državnega svetnika Jožeta Ilca
je bilo objavljeno v Poročevalcu
št. 7/2004*